

Ce ai?

Matei 14:13-21
Marcu 6:30-44
Luca 9:10-17
Ioan 6:1-14

Viața lui Isus: Miracole

Poți alege să predai din oricare dintre evangheliile, dar poți prefera să predai din Evanghelia după Ioan și să combini informațiile din celelalte evangheliile pe măsură ce spui povestea pentru a obține povestea completă.

Profesorul are la latitudinea de a discuta detalii despre moartea lui Ioan Botezătorul sau de a-i întreba pe elevi dacă cunosc povestea și de a-i îndruma prin aceasta.

Isus tocmai a primit vestea morții lui Ioan Botezătorul. Isus și Ioan Botezătorul erau veri, iar Ioan a jucat un rol important în lucrarea lui Isus. El a fost cel care a vorbit despre venirea lui Hristos și a pregătit calea pentru Isus.

Evident, această veste a avut un impact asupra lui Isus, care a luat o corabie peste Marea Galileii, ajungând într-un loc retras în deșertul de lângă Betsaida, ca să fie singur.

Discuta:

Ți-ai dorit vreodată să fii doar singur?

Isus a încercat să ajungă într-un loc liniștit ca să fie singur, dar mii de oameni L-au urmat.

Probabil că nu aveai mii de oameni care te urmăreau, dar poate că familia sau prietenii tăi nu ți-ar fi oferit intimitate.

Isus nu putea fi singur. Oamenii L-au recunoscut (Marcu 6:33) și probabil s-a răspândit repede vestea că era aproape. Oamenii L-au urmat peste tot pe unde mergea, sperând să fie vindecat; au mers pe jos din toate cetățile din jur ca să-L vadă. Dar, în loc să Se irite sau să Se frustreze, Isus a fost mișcat de compasiune pentru oameni; l-a fost milă de ei.

El i-a văzut ca niște „oi fără păstor” (Marcu 6:34). El i-a învățat despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a vindecat.

Citim în Marcu 6:31 că fuseseră atât de ocupați încât Isus și ucenicii Săi nu aveau timp să mănânce. Așa că le era și foame.

Evanghelia după Ioan ne spune că Isus și-a ridicat ochii, a văzut tot norodul venind și l-a întrebat pe Filip:

„De unde putem cumpăra pâine ca să poată mânca toți acești oameni?” El îl pune la încercare pe Filip întrebându-l astfel; Isus știa ce avea de gând să facă, dar voia să vadă ce avea să spună Filip.

Răspunsul lui Filip este foarte specific. El spune: „Două sute de denari (unele versiuni spun 200 de denari) nu sunt de ajuns pentru ca fiecare dintre ei să primească câte puțin.” Două sute de denari erau de fapt o sumă considerabilă; echivalau cu aproximativ opt luni de salariu. Dar nu ar fi fost de ajuns pentru a hrăni atâția oameni. Deoarece a răspuns cu o anumită sumă, pare foarte posibil ca aceasta să fie suma de bani pe care o aveau. Filip gândește în termeni de lipsă; aceasta nu este suficientă. Dacă aceasta este ceea ce aveau la dispoziție, el se uită la ea și spune că nu este suficientă pentru a le da nici măcar „puțin”.

Ce ai?

Matei, Marcu și Luca spun cu toții că ucenicii i-au sugerat lui Isus să-i trimită pe oameni acasă; să-i lase să cumpere mâncare în drum spre casă, în diferite sate. Dar Isus le-a răspuns spunându-le:

„**Nu trebuie să plece; dă-le tu ceva de mâncare.**” Ucenicii răspund la fel ca Filip și menționează aceeași sumă de bani și întrebă despre cumpărarea pâinii. Ei nu iau în considerare faptul că ar exista și alte opțiuni. S-au uitat la ce le trebuia, apoi la ce aveau și au văzut o lipsă. Toți L-au întrebat pe Isus: „Vrei să mergem să cumpărăm pâine?”

Isus nici măcar nu răspunde la această întrebare. El spune: „Câte pâini aveți? Duceți-vă și vedeți.”

Discuta:

Probabil s-au plimbat prin preajmă întrebând dacă cineva a adus ceva de mâncare.

Are cineva ceva de mâncare? Toată lumea se uită în jur, încercând să vadă dacă are cineva ceva.

În cele din urmă, găsesc pe cineva: un băiețel a adus cinci pâini de orz și doi peștișori.

Discuta:

Orzul era disprețuit; era mâncarea unui om sărac.

Acest băiețel era probabil sărac, dar era dispus să împărtășească ceea ce avea.

Crezi că băiețelul a fost singura persoană care a adus mâncare la acest eveniment?

Au fost și alte persoane acolo care aveau mâncare, dar nu au vrut să împartă?

Ucenicii i-au zis lui Isus: „Noi Avem doar cinci pâini și doi pești”, Matei 14:17.

„Noi avem doar cinci pâini și doi pești”, Luca 9:13.

„Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce sunt ei printre atâția,” Ioan 6:9?”

Ce au în comun toate aceste comentarii? Ce spun ele?

Nu este suficient. Nu putem face asta; nu este suficient. Nu au dat valoare la ceea ce aveau. DOAR NOI avem.

S-a uitat Isus la asta și a spus: o, da, ai dreptate... păcat; pur și simplu nu e de ajuns?

Absolut nu! Împărăția cerurilor este opusul modului de gândire „normal”. Isus a pus preț pe ceea ce aveau ei. Nu a considerat că era ne semnificativ sau mic. Ceea ce ei considerau mic și inutil, El considera neprețuit. Ei aveau CEVA. Putea face o minune cu asta.

Isus nu spunea: spune-mi ce nu ai. El spunea: spune-mi ce ai. El nu poate lucra cu ceea ce îți lipsește, dar poate lucrează cu ceea ce va avea *Mărima* și cantitatea nu determină valoarea.

Valoarea este determinată de persoana care o deține și de modul în care este percepută.

Isus a zis: „Aduceți-i la Mine.”

Ce ai?

Când Îi dăm Lui tot ce avem, chiar dacă nu pare mult, este o ofrandă pe care o facem Lui. Nu suntem capabili să facem nimic prin propriile noastre puteri, dar El poate face imposibilul. Trebuie să-l eliberăm, să-l dăm Lui, iar asta Îi dă permisiunea să facă ceva cu el. Ucenicii ar fi putut împărți singuri această mâncare și nu ar fi ajuns prea departe. Dar când i-au dat-o lui Isus, El a putut să o transforme în mai mult decât și-au imaginat ei vreodată (Ieremia 33:3; Efeseni 3:20).

Discuta:

Ce-ar fi dacă ai fi băiatul? Ucenicii îți duc prânzul lui Isus... e emoționant.

Bărbatul pe care toată lumea a venit să-l vadă îți ia prânzul!

Poate că băiatul acesta L-a întâlnit personal pe Isus!

După ce Isus le-a spus să-i aducă pâinea și peștele, le-a poruncit (Matei 14:19; Marcu 6:39) tuturor oamenilor să se așeze pe iarba verde (Marcu 6:39). Celelalte evanghelii spun că le-a spus ucenicilor să-i așeze (Ioan 6:10) în grupuri de câte cincizeci, (Luca 9:14)..

Dacă cauți cuvântul grecesc pentru „a sta” în acest verset, acesta înseamnă de fapt „a te sprijini, a te întinde sau a te rezema”. În această cultură, modul acceptat de a mânca era să te lași pe spate și să mănânci aproape culcat.

Îți sună familiar? Poți să te gândești la un alt loc din Biblie unde se spune că Domnul face ca oamenii să stea jos, în iarba verde?

Uită-te la Psalmul 23:

„Domnul este păstorul meu”

Isus era în drum spre un loc retras, dar a văzut pe toți oamenii venind la El și le-a dat odihna de care avea nevoie. I-a învățat și i-a vindecat, pentru că erau ca niște oi fără păstor (Marcu 6:34). Isus spune: „Eu sunt Păstorul cel Bun” (Ioan 10:11; 10:14).

„Nu-mi va lipsi nimic.” Unele versiuni spun: „Am tot ce-mi trebuie” sau „Nu voi duce lipsă”.

Aveau oamenii nevoie de mâncare? A ezitat Domnul să le-o dea? Au cerut măcar? Nu avem nicio dovadă că au cerut. Ioan a spus că a fost sugestia lui Isus când i-a văzut venind.

„Mă face să mă culc în pășuni verzi.”

Ce a făcut Isus? El comandatlor; le-a spus ucenicilor să facesă se așeze (sau să se întindă).

Isus a venit să împlinească profeția. El împlinește profeția despre Mesia din Psalmul 23 în această poveste.

Dar mai sunt multe.

El le-a spus să se așeze în grupuri de cincizeci, și aceasta este o paralelă între Isus și Moise. Când Moise prezida ca judecător și conducător peste popor în deșert, era copleșit de nevoile oamenilor. Ietro, socrul lui Moise, i-a spus să împartă munca prin împărțirea poporului în grupuri și punând conducători peste ele (Exodul 18:13-23).

Ce ai?

Isus nu judecă oamenii, ci, dimpotrivă, îi hrănește și le satisface nevoile. De asemenea, El îi face pe ucenici participă și distribuie sarcina care trebuie îndeplinită. Sunt MULȚI oameni care trebuie hrăniți - cel puțin 5.000. Isus îi introduce pe ucenici în acest proces și îi instruește să împartă mâncare.

La o comparație mai aprofundată, aceasta seamănă cu mâna pe care Dumnezeu a oferit-o israeliților în deșert. Ei erau flămânzi, iar Dumnezeu a făcut să plouă mană din cer; Isus însuși este acea mană, acea „hrană” pentru oameni. (Ioan 6:48-58)

Toată lumea stă jos, așteptând cu nerăbdare, cu nerăbdare. Crezi că toți cei prezenți știi că sunt cinci pâini și doi pești? Ce crezi că știa mulțimea?

Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești și a ridicat privirea spre cer.

Dacă faci un studiu de cuvinte despre „a ridicat privirea” sau „a ridicat ochii și s-a uitat”, adesea, când această combinație de cuvinte este văzută în Scriptură în Vechiul Testament, există o legătură cu cineva sau ceva din cer și fie o prevedere, un mesaj sau o viziune pentru oameni (Iosua 5:13; Daniel 10:5; Zaharia 2:1, 5:1).

Apoi, Isus binecuvântat aceasta.

Discuta:

Ce este o binecuvântare? Ce se întâmplă când binecuvântezi ceva?

Va produce? Va fi roditor? Va face chiar mai mult decât este merit să facă?

Apoi Isus a frânt pâinea.

Aceasta este o situație paralelă cu viitorul în care trupul lui Isus este frânt pentru poporul Său. El frânge pâinea și începe să împartă bucăți din ea, și toți frâng pâinea. Apoi a dat pâinile ucenicilor Săi, iar ucenicii le-au împărțit oamenilor. Apoi a împărțit și peștele, și au dat pește tuturor.

Crezi că ucenicii s-au plimbat și fiecare dintre ei a dat-o la sute de oameni? Dacă ar fi făcut asta, ar fi fost toată lumea conștientă de ce s-a întâmplat? Poate, poate că nu. Poate că ar crede doar că ucenicii își scoteau rezervele. Dar dacă ucenicii s-ar plimba și ar da-o unei persoane din fiecare grup de cincizeci, iar acea persoană l-ar rupe, apoi următoarea și următoarea? Ar vedea toți oamenii slava lui Dumnezeu în acest fel? Nu știm exact cum s-a făcut. Dar știm că oamenii au văzut minunea și au crezut că Isus era un profet (Ioan 6:14).

Știm, de asemenea, că au fost mulți oameni acolo în ziua aceea.

Erau 5.000 de bărbați, dar asta nu includea femeile și copiii. Dacă mulți dintre acești bărbați ar fi avut soții și copii acolo, ar fi putut fi cu ușurință 10.000-15.000 de oameni.

Cine a mâncat? Toți au mâncat (Matei 14:20; Marcu 6:42). Nu doar bărbații, ci și femeile și copiii. Și au primit fiecare doar o îmbucătură? Asta e tot ce credea Filip că vor putea oferi. Dacă folosim ceea ce avem în materie fizică, ceea ce avem în propriile noastre resurse (în acest caz, 200 de denari), atunci toată lumea s-ar putea obține puțin. Dar când este în afara controlului nostru și î-l dăm lui Dumnezeu, El este acum Cel care ne oferă.

Ce ai?

Nu mai este responsabilitatea noastră. Când renunțăm la ea și o predăm Domnului, este responsabilitatea Lui. El este acum sursa, nu tu.

Și El nu va da doar unora sau nu se va asigura că fiecare primește câte puțin. Când Isus și-a pus planul în aplicare, TOȚI au mâncat și s-au SĂTURAT. (Luca 9:17; Ioan 6:12) Nimeni nu a plecat flămând.

El este un Dumnezeu al mai mult decât suficient, un Dumnezeu al abundenței. Când face o astfel de lucru, o face spre slava Lui și niciodată nu o va micșora.

Dacă acest băiețel s-ar fi temut că nu va avea suficient, poate că nu ar fi împărțit. Dacă s-ar fi păstrat cu ce avea, ar fi avut suficient doar pentru moment, apoi ar fi rămas fără. În schimb, când i-a dat lui Isus, a devenit mai mult decât suficient pentru toți cei prezenți. Băiatul a mâncat cât a vrut și tot a mai rămas din belșug. Când îi dai lui Dumnezeu ceea ce ai, El va înmulți pentru alții, precum și pentru tine.

După masă, oamenii trebuie să fi mers să facă curățenie. După fiecare eveniment bisericesc, trebuie să existe o echipă de curățenie, iar la întâlnirile lui Isus nu era diferit. Nu avea saci, ci coșuri.

Au adunat toate crustele de pâine rămase, și oasele de pește, și carnea de pește, și au rămas DOUĂSPREZECE coșuri.

Oricine ar fi știut că au început cu cinci pâini și doi peștișori ar fi fost uimit că nu numai că au hrănit mult mai mult de 5.000 de oameni, dar au adunat suficiente bucăți de mâncare rămase cât să umple douăsprezece coșuri. Coșurile erau PLINE (Matei 14:20) și că erau „în plus” pentru cei care mâncaseră. (Ioan 6:13)

Psalmul 23:5 spune „...paharul meu este plin.” Coșurile cu resturi arată că a fost mai mult decât suficient. Dumnezeu este un Dumnezeu al abundenței. El poate face mai mult decât îți poți imagina vreodată. Dar trebuie să prețuiești ceea ce AI și să I-l oferi, în loc să te concentrezi sau chiar să vorbești despre ce nu ai. Când subliniezi lipsa, limitezi capacitatea lui Dumnezeu de a face ceva cu ceea ce ai, indiferent de mărimea ei.

Isus în poveste

Poporul Lui nu va duce niciodată lipsă de nimic. Putem umbla în aceleași binecuvântări dacă suntem recunoscători. Trebuie să prețuim ceea ce avem, oricât de mic ar fi, și să l le oferim Lui. El le va transforma în mai mult decât ne-am putea imagina vreodată dacă nu Îl limităm concentrându-ne pe ceea ce avem nevoie.

În deșert, când Dumnezeu a oferit mana, aceasta a fost întotdeauna suficientă, dar a fost suficient Dar când a venit Isus, Dumnezeu a putut să-și binecuvânteze poporul în felul în care și-a dorit dintotdeauna, El a putut fi Dumnezeul abundenței, Bunul Păstor care oferă dincolo de toate și chiar mai mult decât atât, cu generozitate.

Isus reprezintă un nou tip de Moise. Nu unul care guvernează după un set de legi, ci unul care domnește cu dragoste și compasiune. El este plin de har și adevăr. El este un Dumnezeu al dreptății, dar scopul Său principal este să arate dragostea unui Dumnezeu bun și a unui Păstor bun care vrea să aibă grijă de poporul Său. Dar pentru a primi provizia Lui, trebuie să ne punem încrederea în El. Prețuiește ceea ce ai, încredințează i-o și depinde complet de El pentru a ne satisface nevoile.

Întrebări de lecție și versete de memorat

13. Eliberați!

Citește Matei 14:34-36; Marcu 6:53-56

Isus s-a întors mai târziu în această zonă, iar oamenii au avut un răspuns diferit:

4. Unde l-au întâlnit oamenii pe Isus?

5. Ce i-au adus ei lui Isus?

6. Cine a fost vindecat?

Isaia 61:1

Duhul Domnului Dumnezeu este peste mine; pentru că Domnul m-a uns să vestesc vești bune celor săraci; El m-a trimis să vestesc eliberare celor captivi și deschiderea închisorii pentru cei legați...

14. Crede doar

Citește Marcu 5:27-34; Luca 8:44-48

1. Îi cere această doamnă lui Isus să o vindece?

9. Ce s-a întâmplat cu ea când s-a atins de Isus?

10. Ce s-a întâmplat cu Isus când doamna l-a atins?

11. Ce a spus Isus că a făcut-o sănătoasă?

Maleahi 4:2

Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele Dreptății, cu vindecarea sub aripile Lui; veți ieși și vă veți îngrășa ca vițeele îngrășate.

15. Ce ai?

1. Cine se îndoia că va fi suficient?

2. Ce voiau ucenicii să le spună oamenilor?

3. Ce a făcut Isus cu mâncarea după ce a binecuvântat-o și a mulțumit?

4. Cât a mai rămas?

Psalmul 23:1-3

Domnul este păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic. El mă face să mă odihnesc în pășuni verzi, mă conduce la ape liniștite. El îmi înviorează sufletul și mă călăuzește pe cărări drepte, pentru Numele Lui.

16. Dacă ești tu

1. Ce i-a spus Petru lui Isus?

8. Ce s-a întâmplat imediat ce au pășit în navă?

9. După ce au văzut aceasta, de ce au fost ucenicii convinși acum că Isus era Fiul lui Dumnezeu?

Iov 9:8, 10

El singur întinde cerurile și calcă pe valurile mării. El face lucruri mărețe, neînțelese, și minuni fără număr.

